

Moreover budgeting helps to organize cooperation with clients. It's important especially in freelance niche. According to statistical data, in 2020 more than 10% of all of employment will already happen to the help of the Internet [1]. So organizing the projects online becomes more popular nowadays and there're a lot of specific features of budget planning when working online. Project manager should plan and discuss budget with client with all milestones and guidelines to avoid further misunderstanding and have the possibility to delegate all task between employees with clear instructions and set terms.

After finishing the budget it's extremely important to check actual spending against your budget estimate by using a spreadsheet. That's how a project manager can understand whether the project is progressing as planned or corrective action is needed [3].

Thus the project budget must be a living part of projects – something project managers review with their teams and their stakeholders on a regular basis [4].

And whichever budgeting approach chosen, it's reasonable to spend time to create budget, check it carefully, and review it often to make sure the project stays on track.

References:

1. Статистика по ринку фріланса в регіонах України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://smallbusiness.chron.com/advantages-budget-within-project-26134.html>
2. The Advantages of a Budget Within a Project [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://smallbusiness.chron.com/advantages-budget-within-project-26134.html>
3. Creating a project budget: what you should know [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.projectsart.co.uk/creating-a-project-budget-what-you-need-to-know.ph>
4. Project Management: 4 Ways to Manage Your Budget [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cio.com/article/2406862/project-management/project-management--4-ways-to-manage-your-budget.html>

Камінська О.В.

*кандидат економічних наук,
голова циклової комісії туристичного обслуговування,
Тульчинське училище культури*

ІННОВАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК НЕОБХІДНА СКЛАДОВА УСПІХУ ПІДПРИЄМСТВА

Рівень науково-технічного прогресу в сучасному світі є одним із важливих показників не лише соціально-економічного розвитку країни, але й основним ресурсом її економічного зростання та визначає місце країни в світовій економіці. Визнання провідної ролі науково-технічної сфери в становленні та зміцненні господарства ставить на перший план необхідність розроблення та реалізації активної політики, здатної концентрувати національні ресурси та зусилля на пріоритетних напрямках науково-технічного та соціально-економічного розвитку.

Світовий рівень глобалізації визначається зростаючою економічною залежністю країн і регіонів, переплетінням їхніх господарських комплексів та економічних систем. Глобалізація на рівні окремої країни характеризується такими показниками, як відкритість економіки, частка зовнішньоторговельного обороту або експорту у ВВП, обсяг зарубіжних інвестиційних потоків, міжнародних платежів та ін. Глобалізація на рівні компанії залежить від того наскільки вона диверсифікувала свої надходження та розмістила свої активи в різноманітних країнах із метою збільшення експорту товарів і послуг та використання місцевих переваг, пов'язаних із широким доступом до природних ресурсів і до дешевої робочої сили.

Загальною передумовою глобалізації компаній є рівень використання комп'ютерних і комунікаційних технологій, що дають можливість розширювати обмін інформацією та ідеями між різноманітними країнами. Формування глобальної системи виробництва й відповідної інфраструктури, динамічне переміщення ресурсів, функціонування світових інформаційних і транспортних комунікацій свідчить про настання нового етапу економічного розвитку, головною ознакою якого є зростання значення загальносвітових чинників і джерел господарської динаміки.

Одне з ключових питань цивілізаційної перспективи становить обґрунтована і послідовна орієнтація країни, регіону на залучення до процесів техноглобалізму. Це планетарний тренд інтернаціоналізації створення й освоєння, виробничого й комерційного використання, трансферу й дифузії інновацій та технологій. При цьому інновації розглядаються як дискретні нововведення, що набули ринкового життєвого циклу, а технології характеризуються як системи інноваційно-ресурсних процедур створення нових продуктів і процесів.

За ринкових умов інновації є необхідною умовою розвитку виробництва, розширення виробничих можливостей підприємства, підвищення якості продукції, появи нових товарів і послуг. Отже, сучасна система менеджменту організацій, які використовують підприємницький, інноваційний підхід до свого функціонування та розвитку, покликана розв'язувати низку завдань, інколи суперечливих і навіть взаємовиключних:

- постійне оновлення асортименту продукції та послуг;
- оновлення і створення нових виробничих систем;
- нарощування ефективності виробничо-збутової діяльності, передусім шляхом підвищення продуктивності праці і зниження всіх видів витрат;
- розроблення і реалізація стратегії і тактики боротьби за лідерство на основі концентрації зусиль і ресурсів на найперспективніших напрямках розвитку;
- підпорядкування діяльності всіх підрозділів виробничих систем режиму складного відтворювального конвеєра нововведень тощо [1, с. 142].

Розв'язання зазначених завдань забезпечується створенням динамічної та гнучкої системи управління, яка спирається на широке делегування повноважень тим рівням менеджменту, що можуть продукувати інноваційні ідеї та втілювати їх у життя.

Інноваційний менеджмент покликаний забезпечувати реалізацію стратегічних цілей організації. Його завданням є ефективне управління процесом розроблення, впровадження, виробництва та комерціалізації

інновацій з узгодженням відповідних управлінських рішень з іншими підсистемами менеджменту. Він спрямований на формування в організації властивостей, необхідних для її функціонування і розвитку цілісності (узгодження інноваційних цілей із місією організації та її стратегічними цілями, враховувати багатофункціональність інновацій, їх здатність одночасно впливати на кілька аспектів діяльності організації), адаптивності (цілеспрямований пошук інновацій, реалізація яких поліпшує позиції підприємства у відносинах із партнерами і контрагентами), синергізму (забезпечення розробки ефективної інноваційної політики, спрямованої на створення в організації середовища, яке заохочує інноваційний пошук у всіх її структурних ланках) [2, с. 56].

Інноваційний менеджмент слід розглядати не лише як складову системи загального менеджменту організації, а і як одну з функціональних систем управління нею, що являє собою сукупність дій, які стосуються обґрунтування, прийняття, реалізації управлінських рішень щодо створення та впровадження інновацій в організації і спрямовані на визначення стратегічних інноваційних цілей, адекватних загально корпоративній стратегії; формування інноваційної стратегії та інноваційної політики; оптимізацію організаційно-структурних форм управління інноваціями; розроблення технології обґрунтування і прийняття інноваційних рішень; вибір методів впливу на поведінку учасників інноваційного процесу з метою формування взаємовигідних економічних відносин.

Досвід роботи провідних компаній та підприємств показує, що інноваційний менеджмент слід розглядати з двох сторін: по-перше, – це необхідна наявність керівників, спроможних здійснювати і направляти інноваційну політику; по-друге – персонал, що володіє достатньою професійною компетентністю та рівнем мотивації.

Для реалізації знань та здібностей інноваційних менеджерів важливо дотримуватись певних умов, зокрема, повинні бути створені моделі менеджменту, орієнтовані на інноваційні процеси і підприємницький стиль керівництва, що спираються на наступні методологічні передумови та прийоми керівництва: розробку і впровадження в діючу організацію нововведень потрібно доручати спеціальним структурам (тобто інноваційними проблемами слід займатись окремо від виробничих). Інноваційні структурні підрозділи слід наділяти необхідними правами, обов'язками, адміністративними і комерційними функціями, а також матеріальною відповідальністю за кінцеві результати роботи.

Важливою складовою налагодження інноваційного процесу має бути створення умов для підвищення продуктивності працівника розумової праці, а саме: забезпечення свободи творчості та ініціативи, оцінки та підтримки (стимулювання) прояву, ствердження та розвитку в людях їх творчої індивідуальності; а також забезпечення умов для підвищення інноваційного потенціалу організації в цілому. Для успішного та безперервного інноваційного менеджменту необхідна підприємницька культура відкритості, гнучкості, креативності, творчості, виклику, визнання ідей та високих професійних стандартів [3, с. 215].

Враховуючи досвід зарубіжних компаній, вітчизняним підприємствам потрібно приділяти особливу увагу розробці інноваційної стратегії, для

реалізації якої необхідно створити адекватну систему управління, яка була б гнучкою та найкраще використовувала кваліфікаційний потенціал, швидко перебудовувалася і жорстко контролювала терміни та ефективність проведення робіт. Сам процес формування інноваційної стратегії проходить під впливом факторів, які створюють потребу в інноваціях: прискорення прогресу в наукових дослідженнях і технологіях, а також зміна попиту.

Аналіз інноваційних процесів на вітчизняних підприємствах дає підставу зробити висновок, що для підвищення ефективності інноваційної діяльності необхідно забезпечити просування, стимулювання наступних факторів, що сприяють інноваційній діяльності:

економічних та технологічних (наявність резерву фінансових, матеріально-технічних засобів, необхідної господарської та науково-технічної інфраструктури);

політичних, правових (законодавчі акти, що заохочують інноваційну діяльність; державні підтримка інновацій);

організаційно-управлінських (гнучкість організаційних структур, формування цільових, проблемних груп, реінжиніринг);

соціально-психологічних та культурних (моральне заохочення, забезпечення можливостей самореалізації).

Розвиток сучасного суспільства неможливо уявити без нових рішень в галузі технології, техніки, організаційних форм та економічних методів господарювання. Тому сьогодні спостерігається значний інтерес до виявлення економічної значимості інновацій, які дозволяють підвищити гнучкість виробництва, задовольнити попит і пропозицію на конкурентоспроможну продукцію, сприяють зростанню економічного потенціалу як окремого підприємства, так і держави в цілому.

Отже, завданням інноваційного менеджменту є ефективне управління інноваційною діяльністю підприємства, що сприяє його здатності брати участь в інноваційних процесах, створювати чи залучати інновації, які забезпечують його поступальний, пропорційний розвиток, економічну стійкість, міцні конкурентні позиції, тривале і успішне функціонування на ринку.

Список використаних джерел:

1. Дудар Т. Г., Мельниченко В. В. Інноваційний менеджмент: Навчальний посібник. – К.: Академвидав, 2006. – 464 с.
2. Сучасні концепції менеджменту: Навчальний посібник / за ред. д-ра економ. наук, проф. Л. І. Федулової. – К.: Цент учбової літератури, 2007. – 536 с.
3. Україна і світове господарство: взаємодія на межі тисячоліть / А. С. Філіпенко, В. С. Будкін, А. С. Гальчинський. – К.: Либідь, 2002. – 470 с.